

Izvan našeg materijalnog svijeta, izvan naših uobičajenih pravila, ograničenja i pretpostavki koje donosimo, postoji veći spiritualni realitet koji djeluje pod skupom viših principa koji nam mogu pomoći da iskoračimo iz gluposti, svađi i ropstva. Znanje koje je ograničeno samo na fizički svijet i vezano uz mane naših 5 osjetila, nije dovoljno za postizanje slobode.

Metafizika je znanost o višem znanju, dubljim istinama o životu. Mi jedino možemo prepoznati te više istine o životu i prilagoditi se njima ako se izdignemo nad starim načinima ponašanja i spojimo se s novim koje imaju nezamislive prekrasne mogućnosti.

Sve je um

- sve je svijest, i sva svijest ima jedinstveni izvor. To je ultimativni centar, inicijator svih uzroka, jezgra promatrača, onaj koji odlučuje

- svijest je sanjač (Kreator), sanjani (individualizirana svijest) i područje sna (materija, energija, prostor i vrijeme). Nema razlike između realnosti i sna osim što realnost uključuje masovnu svijest koja drži pravila realiteta krutim, a u snovima obično samo osobna podsvijest tako djeluje. Kako misao čini podlogu objekta u snovima, tako i misaona forma čini osnovu materije u slabljenju realiteta.

- Kreacija je beskonačna, napravljena od sjedinjenog neograničenog bića (Kreatora) i njegovih izražavanja kao beskonačnu varijaciju konačnih bića. Izraženo drugim rječima, Kreator je beskonačno biće koje izražava svoje beskonačne potencijale kroz beskonačan broj konačnih avenija. Dok putovi individualnih evolucija počinju i završavaju se - početak kao prvo komešanje svijesti među primarnom materijom i kraj kao sukladno ujedinjenje s Kreatorom - veliki eksperiment koji radi na sebi je bez početka i kraja jer je tu beskonačan broj tih puteva.

- iz razloga što sav život dijeli isti izvor, povezan je i ima istu važnost. Samo se izražavanje spomenutog izvora razlikuje jednu vrstu životne forme od druge. Da bi se razlikovali stupnjevi, svaka životna forma je obdarena sa slobodnom voljom, potencijalnom mogućnosti da izabire

nezavisno o odabiru bića druge vrste. Slobodna volja dodaje faktor većeg broja mogućnosti koji čini veliki eksperiment interesantnim umjesto dosadnim i determinističkim.

- egzistencija je i holografska i fraktalna po prirodi. Holografska je u smislu da sve mogućnosti postoje istovremeno i van vremena, dok se naša individualna svijest miješa sa statičkim modelom i to generira iluziju dinamičkih iskustava. Drugim rječima, mi smo ti koji se krećemo kroz statički model, područjem sna Kreatora. Egzistencija je fraktalna u smislu da slobodna volja zahtjeva diskontinuitete i neprihvatljive kompleksnosti u toj statičkoj mreži mogućnosti. Fraktal postoji kao statički model kreiran iz determinističkih jednadžbi, ali zbog beskonačne kompleksnosti fraktalnog, njegovo istraživanje od strane svijesnog promatrača postaje nedeterministička afera. I zato igra života može biti karakterizirana slobodnom voljom čak i ako je "igrača ploča" sama po sebi statička i deterministička.

- progres se stvara kada slobodna volja ublaži interakciju između dvije suprotne sile. To formira trojstvo sastavljano od aktivne sile, pasivne sile i neutralizirajuće ili balansirajuće sile. To trojstvo može biti viđeno svuda gdje se ostvaruje neki progres. Npr., tenzija gudačkog instrumenta obuhvaća aktivnu silu, inercija gudačkog instrumenta stvara pasivnu silu, a muzičar je balansirajuća sila. Iz toga se rađa muzika. Unutar individualaca niži impulsi formiraju pasivnu silu, viši spiritualni "pozivi" srca formiraju aktivnu silu, a vi - inkarnirana svijest - formirate balansirajuću silu pomoću izbora između ta dva suprotna polariteta. Iz tog je rođen progres vaše osobne evolucije. Čak i fraktalna granica Mandelbrot-ove jednadžbe zahtjeva njezinu beskonačnu kompleksnost tako da je balansirajuća točka između dvije suprotne matematičke vrijednosti, konačna i beskonačna - što seže unatrag u realnost bića kao fraktalni hologram.

Dobro i zlo

- Izbor dozvoljava nekome da služi Kreatoru unutar samog sebe kao istraživanje drugih ili kao služenje Kreatoru unutar ostalih. Prvi put je identificiran kao zlo/tama/negativnost, dok je drugi put asociran kao dobro/svjetlost/pozitivnost. To čini dvije grane evolucije - jedna koja radi protiv principa i zakona Kreatora i druga koja radi u skladu s njim. Obje definitivno služe za služenje Kreatorovog ispitivanja sebe, ali jedino pozitivni put to radi u balansirajućem smislu. Napetost među te dvije evolucione grane obogaćuje veliki eksperiment i omogućuje pokretačku silu za evoluciju obje grane.

- kao što je Goethe napisao, mračne sile "žele zauvijek zlo bez obzira na vječno dobro". Put OPS (opredjeljenje prema sebi, služenje sebi) unatoč što daje pojedincu njegovu snagu,

također ga stavlja u nezavidnu poziciju služenja višim snagama. Najveća snaga svega je ionako Kreator, kojeg ove mračne sile nevoljno služe jer omogućuju velikom eksperimentu pasivnu silu koja je potrebna za evoluciju. Oni osiguravaju tamnu stranu protiv onoga za što se svjetlost zalaže. Lucifer je upućen nama kao "donosioc svjetla" jer kroz OPS akcije, manipulacije i nametanja boli, samo-služeći individualci su nesvjesno dali drugima mogućnost da vide svjetlo.

Kozmologija

- Konačna svijest može biti klasificirana u skali jedne oktave razvoja svijesti. Ta oktava se izdiže prirodno jer svijest je vibracija, a vibracija se dešava između početne točke (kao materija) i završne točke (kao ujedinjenje s Kreatorom) i tako čini jednu skalu. Ta skala se sastoji od osam nota (do,re,mi,fa,so,la,ti,do). Prva nota označava "spavajuću" svijest, a zadnju notu čini aktivnu svijest - i pogledajte da one imaju isto ime, ilustrirajući kako su spavajuća i aktivna svijest samo dva izražaja iste beskonačne svijesti. Prostor između dvije note na toj evolucijskoj skali se zove "denzitet" i tako imamo ukupno 7 denziteta, svaki obuhvaća posebnu klasu svijesnog razvitka. Viši denziteti imaju veće vibracije svijesti i više su razvijeni.

- dok denziteti kategoriziraju razne evolucijske nivoe "sanjanog", pojmovi "prostornovremenski" i "vremenskoprostorni" klasificiraju različite aspekte "područja sna". Prostornovremensko je područje slučajnih interakcija znano kao fizikalnost, gdje su dva ili više bića u međusobnoj interakciji i ograničena su uobičajenim "setom" fizikalnih zakona. Tu se dešavaju iskustva i uče se lekcije - zemlja, ratište, učionica. Suprotno, vremenskoprostorno je područje neba, komandirajućeg centra, ured učitelja. To je područje gdje pojedinci mogu imati pogled iz "ptičje perspektive" onoga što se dešava u prostornovremenskom području, omogućujući mirnu točku kontemplacije, refleksije i planiranja daljnjih iskustava prostornovremenskog područja. To je prvi zakon među fizičkih inkarnacija. Niži denziteti egzistiraju primarno u prostornovremenskom području, dok viši izabiru postojanje isključivo u vremenskoprostornom.

Osobna spiritualna evolucija

- Kad se inkarniramo u fizičko tijelo, iskusimo mističnost svijesti i zaboravimo tko smo. Tada nam društveno uvjetovanje i biološki impulsi nametnu "lažan" identitet koji je totalno u neslaganju sa našom istinskom spiritualnom prirodom. Većina ljudi nosi taj lažni indentitet cijelog života i ne uspiju prepoznati i ispuniti svoje prave razloge za inkarnaciju. Ali za ostale, intuicija i iskustva pomažu im da shvate da ima nešto više u životu nego što "prihvaća" materijalni svijet - Matrica. Kroz život ti individualci iskuse više impulse koji ih vode prema

jasnoći u njihovim snovima, a istovremeno imaju niže koji ih pozivaju na san. Za onog koji konstantno sluša te više impulse, unutrašnji i vanjski svijet mu se transformira i počinje funkcionirati po duhovnim pravilima, umjesto materijalnim, i nestaju ograničenja materijalnog svijeta i otvaraju se nove mogućnosti. To je proces premašivanja Matrice, koristeći više zakone koji poništavaju niže, razvijanjem i ćišćenjem nečije unutrašnje prirode da rezonira sa višim realitetima egzistencije. To je preduvjet za iskorištavanje nečijeg potencijala.

